

6. SEVERNÍ TRASA HEDVÁBNÉ STEZKY

Říše podél Hedvábné stezky | Dějiny starověku

SEVERNÍ TRASA HEDVÁBNÉ STEZKY

- Oblast:

- Současné Rusko – jižní stepi
- jižní Sibiř
- Kazachstán

- Etnika:

- Sarmaté
- Sabirové
- Oghurové
- Jakuti
- Ingušové

SEVERNÍ TRASA HEDVÁBNÉ STEZKY

- Rusko bylo v rámci svých současných politických hranic napojeno na severní větev Hedvábných stezek, v těsné blízkosti tzv. „eurasijského stepního koridoru“ táhnoucího se od Bajkalského jezera k Balatonu. Takže severní trasa Hedvábné stezky zahrnovala území podél jižní hranice Ruské federace, jižní Sibiř, jihozápadní Sibiř, jižní Ural Dolní Volhu, stepi Zakavkazsko, Černé moře, Kavkaz a Dagestán

KALMYKIA

- Mezi jižní Sibiří a severním Kavkazem se v oblasti Volhy nachází Kalmykijská republika.
- Je to jediná buddhistická republika v Rusku.

SARMATÉ

- První období historického vývoje Sarmatů zahrnuje 6.-4. století před naším letopočtem
- Z legendy o původu Sarmaté vyprávěné Herodotus můžeme dojít k závěru, že Sarmaté a Skythové byli spřízněné kmeny
- Specifické postavení žen
- hrozivé a vojensky silné svazky kmenů, které od 3. století před Kristem zahájily svůj velký postup na západ, přes Don a do stepí na severu.

SARMATÉ

- Sarmatské kurgany pocházejí už z konce 3. st.př.n.l. se nacházejí po celých stepích severní oblasti Černého moře a na severním Kavkaze. většina sarmatských hrobů pochází z 1. století před naším letopočtem až 3. století našeho letopočtu
- Prvky Sarmatské kultury z 1. století našeho letopočtu byly objevená podél Tisy v Maďarsku, a také v Rumunsku, potvrzují tak zprávy dávných spisovatelů, že Jazygové a Roxolani pronikli do oblastí daleko za severním Černým mořem.

SARMATIANS IN UKRAINE

300 BC – 400 AD

SARMATÉ

- Sarmatské pohřby v severní části Černého moře a podél Volhy ukazují, že zde žijící Sarmati vedli kočovný život.
- Archeologové vyčlenili tři po sobě jdoucí etapy v historii sarmatské kultury, Tři etapy:
 - raná etapa: konec 4.-2. století př.n.l.
 - střední etapa: 1. st.př.n.l. - 1. st.n.l.
 - pozdní etapa: 2.-4. st.n.l.
- Každá z těchto etap dokládá své zvláštnosti při stavbě hrobek, pohřebních zvyků a obsahu: Zbraně, vybavení koní, ozdoby a keramika se s postupem času měnily nejvíce.

SABIROVÉ

- Byli kočovným národem 5. a 6. století.
- Jednalo se o poměrně velkou unii válečných kočovníků, kteří přitahovali pozornost Byzantské a -Sásánovské říše jako spojenci v nekonečných válkách, které mezi těmito státy bojovaly.
- Připisují se jim také některé válečné zbraně, které používaly, včetně zapojení žen v boji.
- **V roce 463** Priskos se zmínil, že Sabirové napadli Saragury , Ogury a Onogury , protože sami byli napadeni Avary. Tento útok **je spojován s pohybem kočovníků**, který pravděpodobně vyvolali Zuané pod vlivem čínských útoků v letech 450-458.
- V roce 527 se vdova po knížeti Bolachovi, Boariks postavila do čela Sabirů a uzavřela mír s Byzantskou říší

SABIROVÉ

- Agathius:
- *Sabirové jsou „největší a nejpočetnější lidé, velmi chamtiví pro válku a loupež, milující žít mimo své domovy v cizí zemi, vždy hledající cizince, kvůli zisku a naději na kořist, která se sama připojí k jedné věci, pak další. od přítele k nepříteli. Často totiž vstupují do bitvy, ve spojení s Římany, pak s Peršany, když mezi sebou bojují a prodávají jim svou pomoc.*

Last Updated: 12-23-2007
Near East, 500 AD

- Numbered Countries:**
1. Oriel	21. Godo
2. Ulaid	22. Strat
3. Gwynedd	23. Calw
4. Ceredigion	24. Fib
5. Dyfed	25. Pida

OGURSKÉ KMENY

- Rok 463 je považován za mezník , kdy byla zahájena série kočovných migrací ve vnitřní Asii
- kmeny Ogurů se v této době staly dominantními v Ponto-Kaspických stepích.
- seskupení: Onogurů, Saragurů, Kutigurů, Utigurů a pravděpodobně i Bulharů vycházelo z Hůnsko – ogurských seskupení
- spojitost s oblastí kolem řeky Kubáň (jih Ruska)

DERBENT

- je nejstarší město na území Ruské federace a jediné starobylé východní město, jednalo se obchodní uzel
- systém Derbentských hradeb ze šesté až osmé století.
- věžové stavby severního Kavkazu mohou být považovány za součást obchodních center vně a náležící k Hedvábné stezky.
- v letech 488-531 našeho letopočtu bylo více než 60 kilometrů zdi nahrazeno zdmi ze surového zdiva
- pevnost se dochovala až do současnosti
- po dobytí Derbentu Arabové se město stalo hlavní baštou kalifátu na Kavkaze a důležitým vojenským, politickým a ideologickým centrem

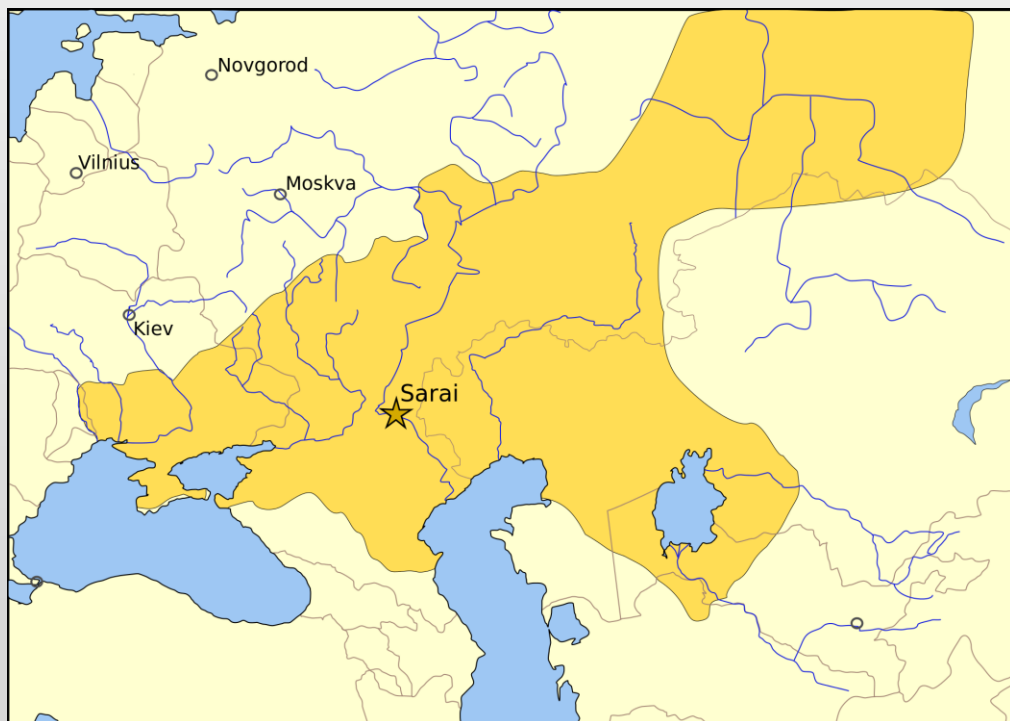
TAMAN

- Území severně od ruského Černého moře, poloostrov Taman, oblast kolem Azovského moře a oblast Dolního Donu představují konec severní kavkazské větve Hedvábných stezek
- Významné historické památky: Tmutarakaň

- Mimo jiné se nám dochovaly pozůstatky měst Zlaté hordy – starobylých osad

SARAI

UKEK

BILÄR

MAGAS

- Ve starověku a středověku obchodní cesty protínaly území dnešní Republiky Inguška.
- Stepní trasa podél Severního Kaspického moře a začátku řeky Don byla po hunském období uzavřena.
- Obchodní doprava s Evropou proto vedla přes pobřeží Černého moře na severozápadě Kavkazu.
- Počínaje 6. stoletím se staly velmi důležitými průsmyky Hedvábné stezky na Kavkaze.

INGUŠOVÉ

- Ingušové stavěli věže od počátku dávných časů, ale během 13. století se výstavba věží zintenzivnila díky průchodu Hedvábné stezky hornatými územími Inguška, kde místní obyvatelstvo mohlo financovat stavby.
- populace Inguška se blíží 400 000.
- po většinu své rané historie odolávali okupaci.
- Inguško se stalo součástí ruské říše až na počátku 19. století. Pod sovětskou vládou bylo formálně připojeno k Čečensku v roce 1936 vznikla Čečensko-ingušské autonomní sovětské socialistické republiky
- Konflikty s Čečenci

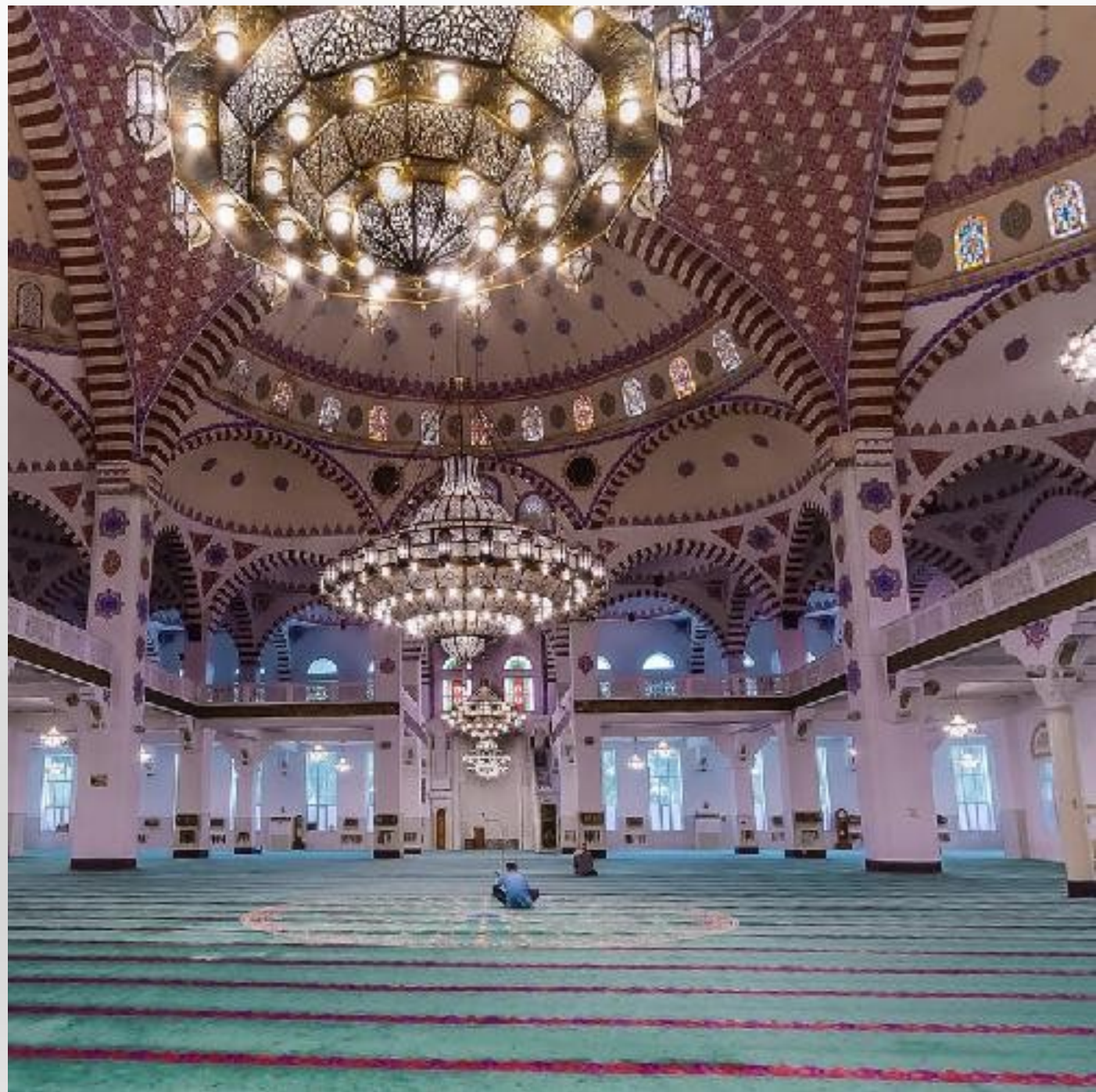
DAGESTÁN

MACHAČKALA: VELKÁ MEŠITA

живой продукт

УРБЕЧ

натуральная паста из ядер
фундука

CHAZARSKÁ ŘÍŠE

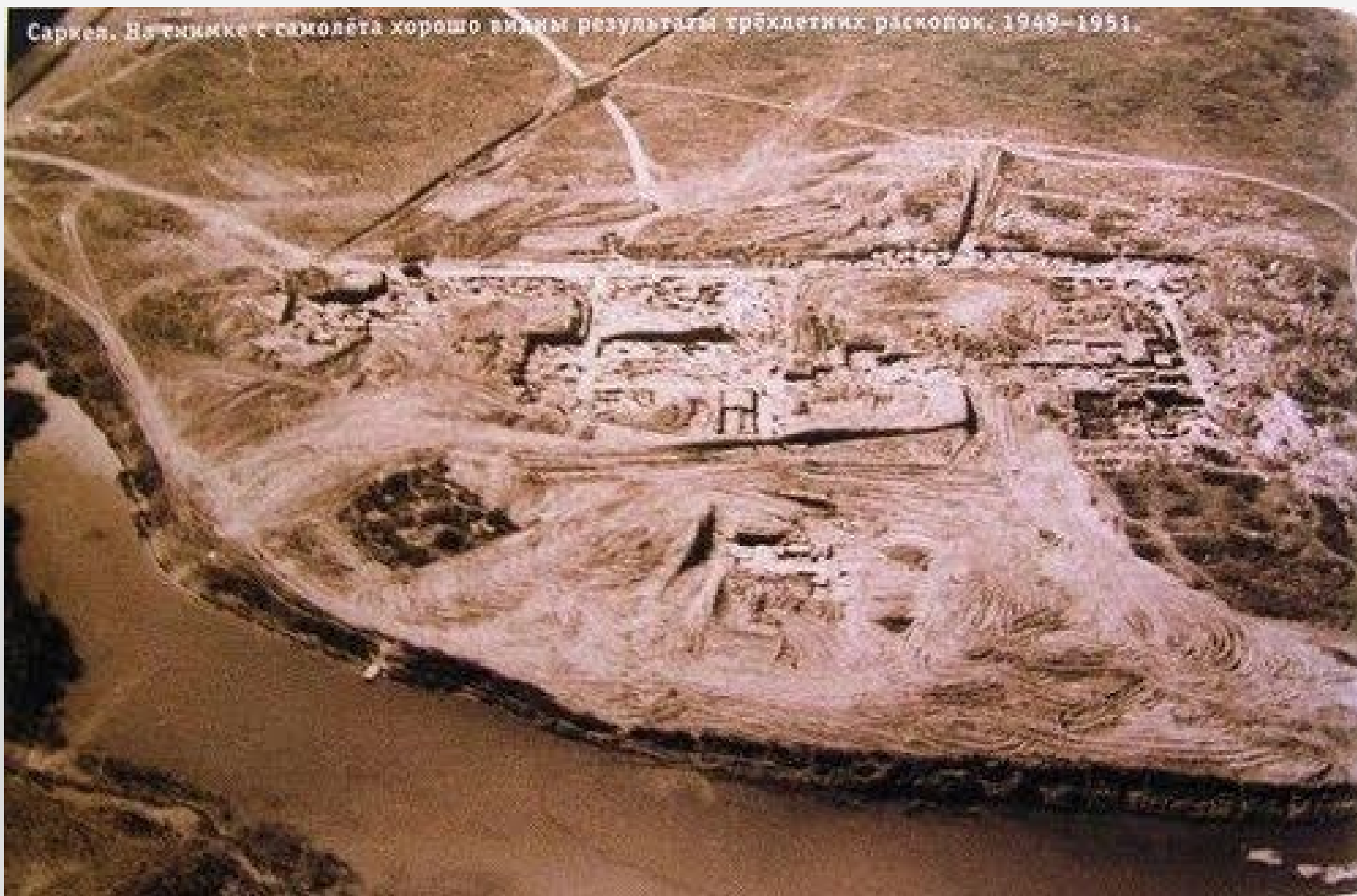
CHAZARSKÁ ŘÍŠE

- Na počátku 7. století byla jihozápadní část Ruské stepi a Dagestánu svědkem vzestupu Chazarské říše. Chazarové byli turkičtí lidé, kteří uctívali Tangrismus
- Chazarská říše byla centrem obchodní výměny.
- k Itilu a Sarkelu mířili za obchodem jak arabští tak židovští kupci a to za kožešinami ze severu.
- Rozšiřování náboženství prostřednictvím obchodu jako, křesťanství, islámu, a judaismu

SARHEL

OBLAST JIŽNÍ SIBIŘE

- nedocházelo k trvalé koncentraci obchodu s karavanami
- I přesto, že obchod nebyl pravidelný dochovaly se nám archeologické nálezy v podobě předmětů jako byly: zrcadla, mince, šperky.

RUSKÁ AKADEMIE VĚD

KUNSTKAMERA

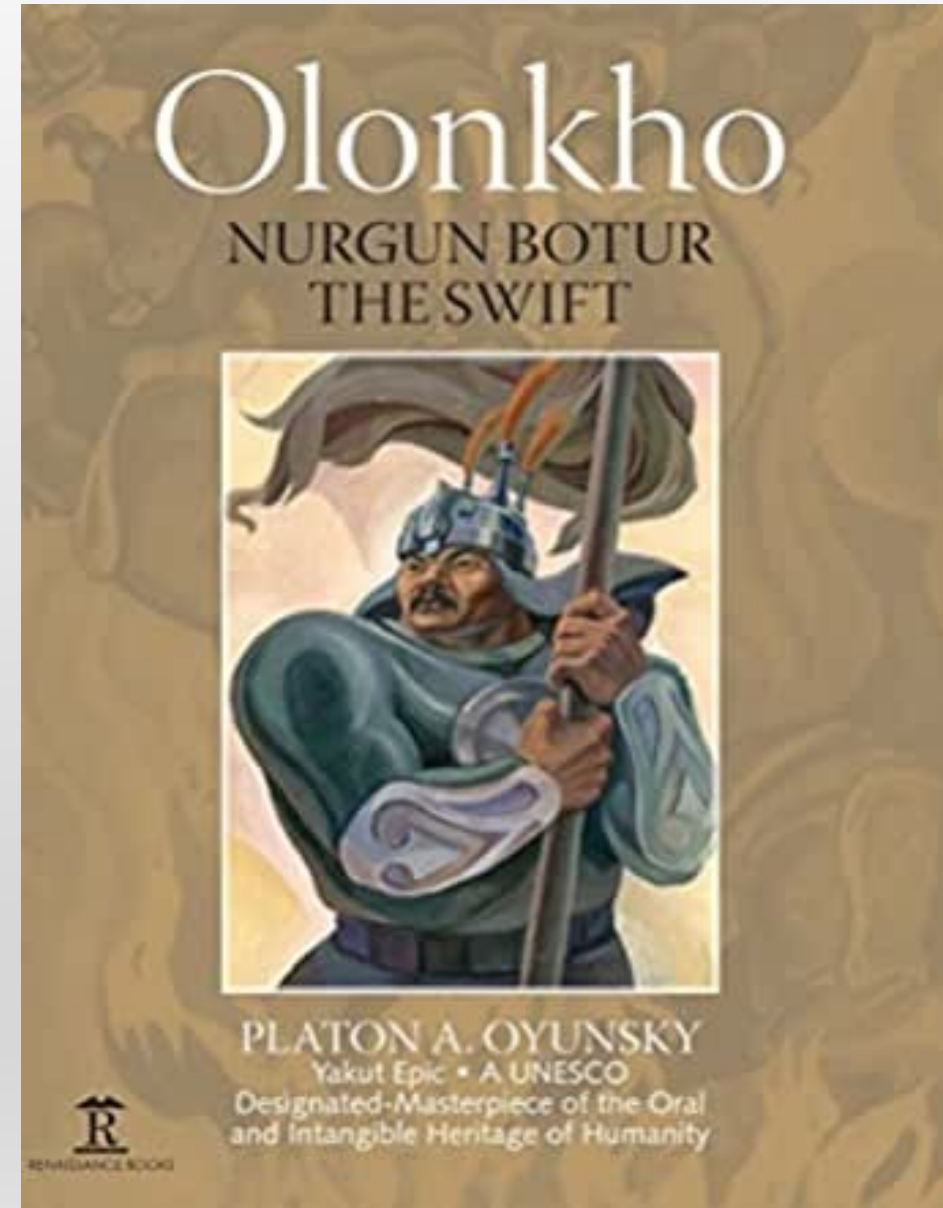

STÁTNÍ MUZEUM UMĚNÍ NÁRODŮ VÝCHODU V MOSKVĚ

OLONCHO

- je obecný název pro hrdinský a mytologický epos sibiřských Jakutů.
- Epos se skládá z mnoha legend o starověkých válečnících, božstvech, zvířatech, ale zabývá se i tehdejšími událostmi, jako byl rozpad kočovné společnosti.
- Vzhledem k tomu, že každá komunita měla svého vlastního vypravěče s bohatým repertoárem, kolovalo mnoho verzí Oloncha

JAKUTI

- Podstatné důkazy z lingvistického, etnohistorického a archeologického výzkumu naznačují, že Jakuti pocházeli z turkických národů z jižní Sibíře přibližně před 800–1000 lety.
- Hmotná kultura a zvyky jsou spjaté s kulturami jižních Turků, jako jsou kožené náčiní, příprava kumysu (fermentovaný nápoj z klisního mléka)
- Jejich jazyk, historie a tradice chovu dobytka naznačují, že se do oblasti stěhovali právě z jižní Sibíře. Jejich způsob života, včetně jejich šamanské náboženské tradice, se hodně přizpůsobil místní oblasti

KAZACHSTÁN A HEDVÁBNÁ STEZKA

- Z geografického hlediska se území moderní Republiky Kazachstán nachází uprostřed historických koridorů Hedvábných stezek.
- pozůstatky osad a nekropolí

HEDVÁBNÁ STEZKA: SÍŤ CEST V KORIDORU ČCHANG-AN – ŤAN-ŠAN

- Kazachstánem se táhne koridor Čchang-an – Ťan-šan. Jedná se o 5000 km úsek rozsáhlé sítě Hedvábných stezek, táhnoucí se od Čchang'an / Luo-jan do regionu Žetysu ve Střední Asii
- Označuje památky podél trasy: Buddhistické jeskynní chrámy, starobylé stezky, poštovní stanice, průsmyky, majákové věže, části Velké zdi, hrobky a náboženské stavby

KAZACHSTÁN: VÝZNAMNÉ OSADY: AKTOBE

AKTOBE

- archeologické naleziště ležící na obou březích řeky Aksu uprostřed stepní oblasti regionu Sedmiříčí.
- Centrální část města se rozkládala na ploše 240x210 metrů a byla obklopena dvěma hradbami 17 a 25 km. Výkopové práce odhalily četné keramické, bronzové a železné nálezy a asi 5 000 měděných mincí z období Karachanidu.

AKYRTAS

- s největší pravděpodobností se jednalo o letní sídlo místního vládce nebo karluckých Turků mezi 8. a 11. stoletím
- Jednou z charakteristických zvláštností lokality je místní systém sběru vody s vodními nádržemi, zavlažovacími systémy a příkopy.
- Magická moc kamenů?

AKYRTAS

KARAMERGEN

- Karamergen byl největší a nejsevernější středověké město zemědělské civilizace ve starověké deltě řeky Ili v 9. - 13. století.
- Karamergen sloužil jako důležitý tranzitní bod balchašského úseku Hedvábné cesty vedoucí do středního Kazachstánu a odtud do východní Evropy.
- Karamergen je nejvíce opevněná osada charakteristická mohutnými obrannými zdmi se šikmými dvojitými věžemi, rampami ve tvaru písmene „L“, příkopy

KARAMERGEN

Fig T07-KZ-01 Aerialphoto of the Site of Karamergen

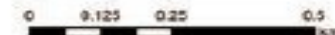
Fig T07-KZ-02 Site of karamergen-aerial

LEGEND

- Nominated Property
- Buffer Zone
- Boundary of Elements
- Canal
- Primary Remains City
- Proposed Construction
- Ancient Canal

Area (ha.)

Nominated Property	77.6 ha
Buffer Zone	127.7 ha
Total	205.3 ha

KAJALYK

- Město bylo v pramenech zmíněno jako hlavní město–nezávislého turkických Karluků v Karachanidském chanátu.
- . Archeologické vykopávky odhalily dvě mauzolea, jeden buddhistický chrám a jednu mešitu na území lokality.

KALAJAK

ORNEK

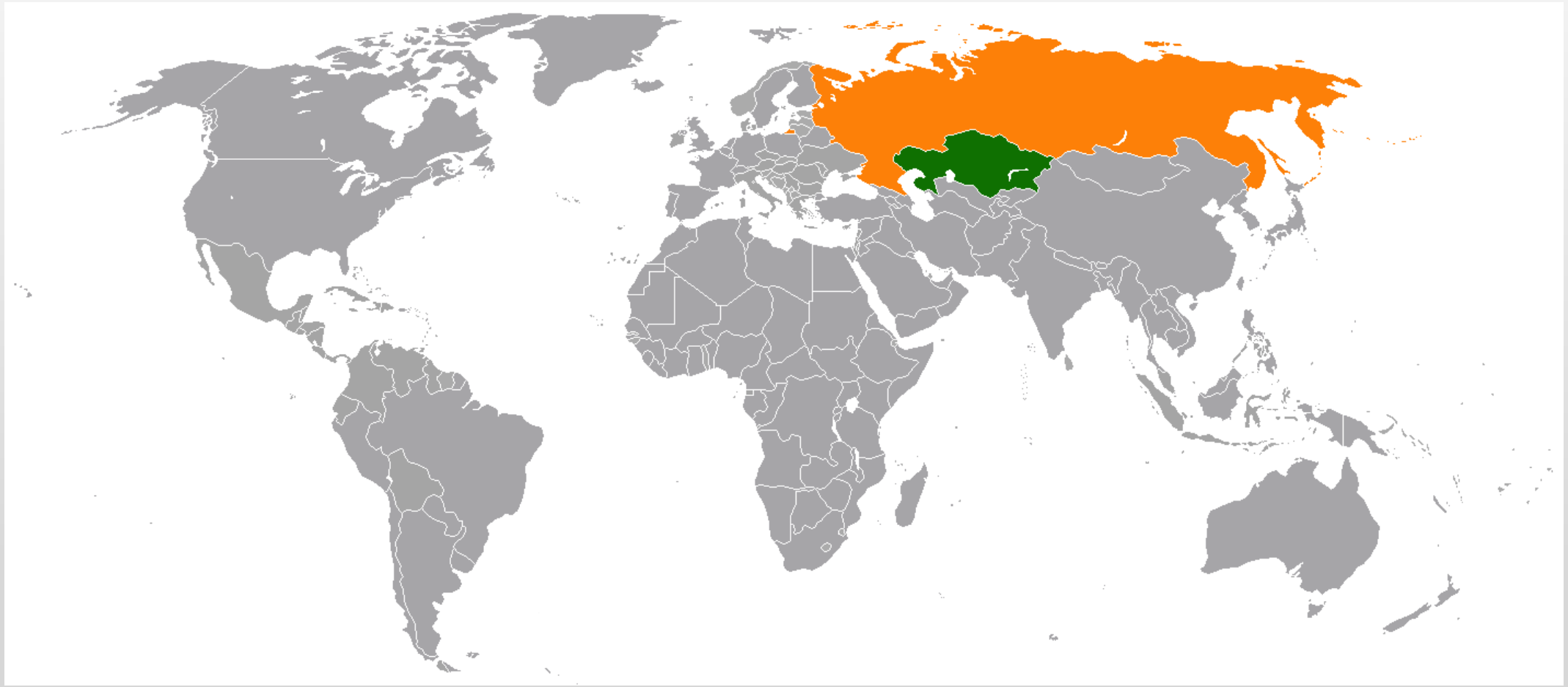
TALGAR

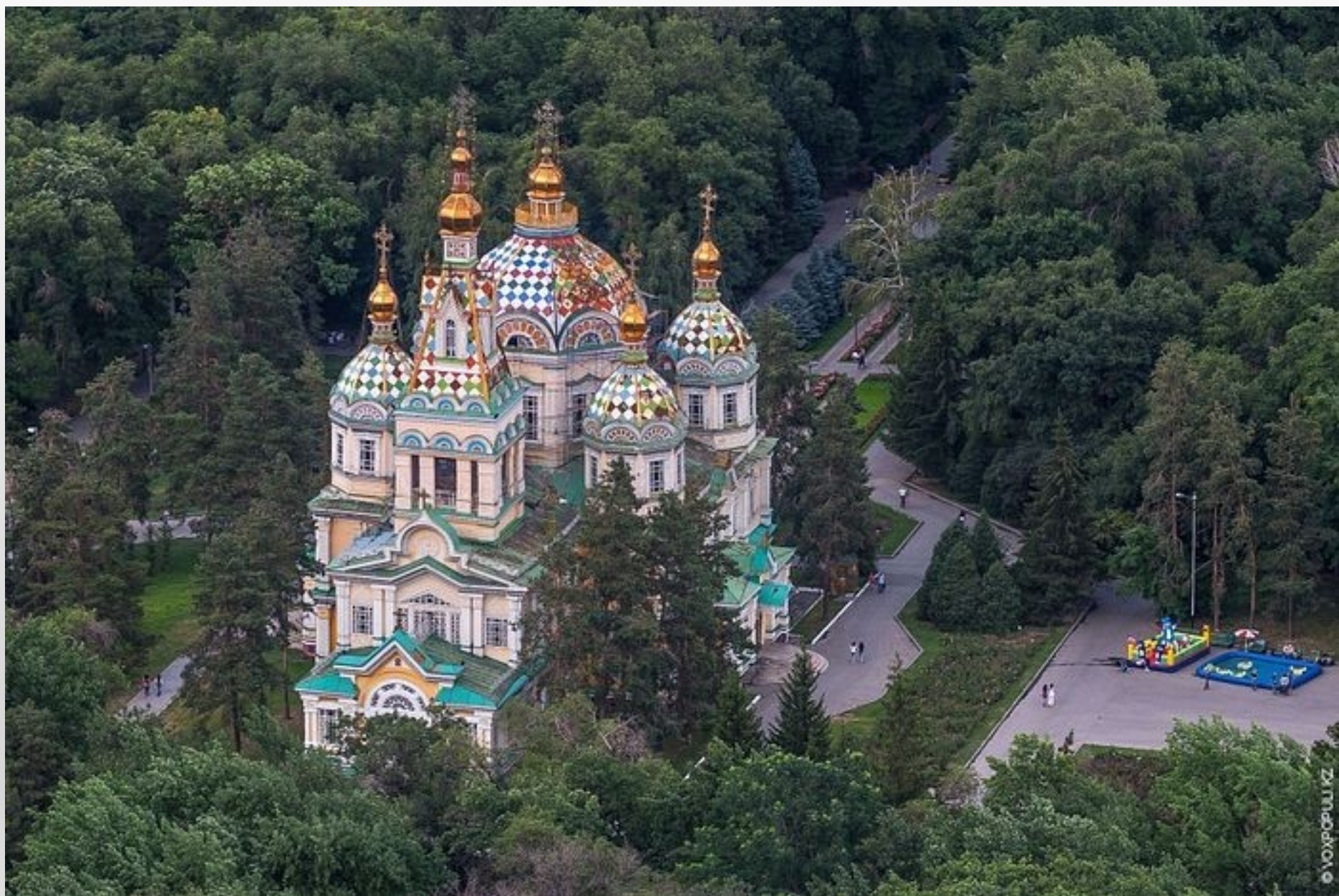

NEKROPOLE BORIZHARY

- je největší nekropolí jižního Kazachstánu
- Břeh řeky je pokryt stovkami Kurganů
- Geofyzikální výzkumy ukázaly, že celkem se na území nekropole má nacházet až 2 386 kurgan

© Andriej Szytlo v

